

MAGYAR TÖRVÉNYEK

A Franklin-Társulat zsebkiadásai.

Az új bélyeg- és illetéktörvény most jelent meg!

CIME:

A TÖRVÉNYKEZÉSI ILLETÉKEK

Jegyzetekkel ellátta
Dr. UJLAKI JÓZSEF
budapesti ügyvéd.

E munka arra szoritkozik, hogy az egyes szakaszoknál feltüntesse az új és a régi jog közötti eltéréseket. A könyv szerzője tartózkodik az elméleti fejtegetésektől és épen ezért könyvének nagy a gyakorlati értéke.

Ara kötve 1 korona 50 fillér.

Megrendelhető:
LAMPEL R. könyvkereskedése,
(Wodianer F. és Fiai) r.-t. Budapest, VI., Andrassy-út 21. sz.
és minden hazai könyvkereskedésben.

MAGYARON ELSŐ, LEENAGYOBB ÉS LEGJOBB MİRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brausweller János
Szegeden. Ca. és kőr. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórák, főtárláló
a remontrir ingabúráknak
stb. stb.

ÓRAK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközölköttek.

BEKÖTÉSI TÁBLÁK

a **Vasárnapi Ujság** 1914. évfolyamához, első és második félév. — Két kötet.

Ara bérmentesen küldve 5 K. Az összeget postautalvány útján kérjük megküldeni.

A **Vasárnapi Ujság** kiadóhiv. Budapest, IV. kerület, Egyetem-utca 4-ik szám.

A MAGYAR KÖNYVTÁR UJDONSÁGA

A MI HADERŐNK!

Most jelent meg!

AUSZTRIA és MAGYARORSZÁG HADSEREGE

IRTA PILCH JENŐ, HONVÉDŐRNAGY.

Tartalma:

Előszó. Bevezetés. Védőtörvények.
A kőállomány fedezése.
A fegyveres erő tagozása:
A csapatok.
Gyalogság.
Lovasság.
Tüzérség.
Tábori tüzérség.
Hegyi tüzérség.
Várüzérség.
Lövészeres intézetek.
A tüzéresapatok összegezése.
Műszaki csapatok.
Az egészségügyi csapat.
Vonatsapat.
A háború:
Mozgósítás, fölvonulás.
A vezetés szervei.
A seregtettek.
Dandárok.

◆◆◆◆

**Ara
60
fillér**

◆◆◆◆

Hadosztályok:
A gyalog hadosztály.
A lovashadosztály.
Hadtestek.
A hadsereg.
A hadsereg-főparancsnokság.
Seregtettek a hegyi háboruban.
A háború lefolyása.
A hadijog.
A sebesültek és betegek ellátása a háboruban.
A hadsereg élelmezése.
A hadtápkörlet és a tartalék-intézetek.
A fegyveres erő munkálkodása a békeévek alatt.
Hadianyagok beszerzése.
Központi vezetés.
A kiképzés és oktatásügy.
Közigazgatási tevékenység.
A tényleges állományú tiszti és tisztviselői kar.

Megrendelhető:

LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) r.-t.
Budapest, VI., Andrassy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

AZ „OLCSÓ KÖNYVTÁR” UJDONSÁGA.

Az „Olcsó Könyvtár” a legrégibb és leggazdagabb magyar füzetes vállalat. Az irrodalom, a művészet, a tudomány minden ágát képviseli. Szerkeszti HEINRICH GUSZTÁV. Egy szám ára 20 fillér. Jegyzék minden hazai könyvkereskedésben kapható.

?

A YILÁGHÁBORU OKAI

címmel most jelent meg

ANGYAL DÁVID

egyetemi tanár politikai tanulmánya.

Közvetlenséggel mondja el a szerző a háború előzményeit és élelítésével betekintést enged az események mögött rejtőző okokba is.

Ara 40 fillér.

Megrendelhető:

LAMPEL R. KÖNYVKERESKEDÉSE
(Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál
Budapest, VI., ker., Andrassy-út 21. sz.
és minden hazai könyvkereskedésben.

5. SZ. 1915. (62. ÉVFOLYAM.)

SZERKESZTŐ
HOITSY PÁL.

BUDAPEST, JANUÁR 31.

Szerkesztőségi iroda: IV. Vármegye-utca 11.
Kiadóhivatal: IV. Egyetem-utca 4.

Egyes szám
ára 40 fillér.

Előfizetési
feltételek:

Egészévre — 20 korona.
Félévre — 10 korona.
Negyedévre — 5 korona.

A „Világkrónika”-val
negyedévenként 1 koronával
több.

Külföldi előfizetésekhöz a postailag meg-
határozott viteldij is esatolandó.

ESIK A HÓ, VÁRJÁK A FŐPARANCSONOKOT, MEGHAJTJÁK A ZÁSOLÓT.

AZ ÉSZAKI HARCZTERRŐL. — Balogh Rudolf, a harcstérre kiküldött munkatársunk felvétele.

KÉT LEÁNY.

REGÉNY. IRTA SZEMERE GYÖRGY.

(Folytatás.)

Mig folytatta a pap... Az öreg gróf feszült figyelemmel hallgatta a turáni fantáziát, mint valami gyönyörű most felfedezett több ezer éves hőskölteményt. Föl-fölesillant rövidlátó szeme, izmos mellkasa szinte beledagadt a kabátjába, úgy nőtt a szíve.

Gusztii ellenben meglapult a székében, mint nyúl a töklevel alatt. Eleinte nem akart hallgatni, modern Jupiterként beleburkolózott pipája muskotály füstfelhőjébe, de a bariton hanghullámok apránként szétoszlatták eme felhőket, mint ködöt a nap. A kétfontos szívószerszám nagyot koppanva a földre esett, tágra nyílt a Gusztii két nagy szőrös füle. A pap szava szabadon szaladgált be rajta s a szívéig meg sem állt. Nagyon markolt, tágitott a szívében. Irtózatosan szegyelte magát, de nem tudott a lelken uralkodni. Midőn befejezte a pap, kiféskelődött a székéből.

— Izé, Marci!
Még többet is akart mondani, de torkán akadt a szó, ösztökélni kellett.

— No? — kérdezte a predikátor, szörnyen csudálkozva a bizalmas megszólításon, a melyben harmincz év óta nem részesült.

— Hát, izé, — motyogta Gusztii — békülünk ki.

Jó ember a pap, csak hiú. Most, hogy a konok szürke ember behódolásával ki lett elégtve a hiúsága, egyszeribe felejtett minden keserűséget, elfogadta a nyújtott békejobbot, sőt megölelte, megcsókolta régi ellenségét.

— Szervusz, testvér... Igazad van, kevesen vagyunk, ne öljük egymást addig sem, míg sokan leszünk.

A kastély pedig megtelt turáni diésőséggel s többé nem fogott ki abból soha. Ha vendég jött a házhoz, Belényessy azonnál küldött a papért s újra meg újra elszómonkoltatta vele a világraszóló turáni elszómonkoltatást. Az eszme belekapott a szívébe, mint tűzláng a nádtetőbe s tovább harapozott, kergette a turáni önéret ebredő szele. Egyszerű emberek színvonalanát át eljutott a tudomány fészkebe is s felizgatta, megtermékenyítette a szigorú methodusos agyakat. Félelven belől megalakult a turáni világszövetség s hozzálatott a szervezés munkájához.

A turáni nagy tábor ébredezni kezdett a magyar kürtszóra, feltűnt a várva-várt turáni haragvó nap Tengri pogány-isten égének peremén.

Az áriák, az összeszokott, egymás kezére járó népesaladók, a melyek a Török Birodalom pogánymód történt feldarabolása után épen azon jártatták volt eszüket, miként lehetne oly formulát kitalálni, a mely az európai nemzetközi egyensúly problémáját a magyarság számbavétele nélkül (azaz állami létének megsemmisítésével) közmegelegedésre oldja meg, a népesaladók megdöbbenve szemlélték a csudálatos tüneményt s gondolkodóba estek... A japán-orosz háborúra gondoltak, a kezdetre s félték a folytatástól.

Magyarország képe megváltozott. Az emberek eszmélni kezdtek, felszabadult a lekötött faji őserő, elültek az indulatok, az ellenségek összecsokolóztak, mint Gusztii és a belényesi pap. Elég volt a turáni visszavonásból, az alkotó munkára került a sor! Az ezeréves harez után az örök békére. A dörgő esatater eltölelt a kultura csendes mezejére. Vajjon megállja-e a helyét ott is a rombolás zsenije, a magyar faj Géniusza?

III. Várják a princzet.

A kiskastély előtt a «csudafa» alatt (egy két méter átmérőjű, háromágú vadgesztenye volt, ez a csudafa) hűsült Gusztii ingujjra vetkőző és a Piroksa gombnagyságú zsebórájában babrált, hogy indulásra bírja a megbicsaklott időmérőt. A szakértelmet és finom szerszámokat igénylő művelthez mindössze egy tollkés állott a rendelkezésére, de okos jószág vala ez a peni-

ezulus, tizenkét ága-buga volt a pipaszurkálón és dugóhúzóknál. Gusztii sikertelenül vele a pöttöm óraműveskét megoperálta. Aztán egy (e ezéla megaszalt) óriás gyík csontvázának kikészítéséhez fogott hozzá a művész úr, letisztogatta a bőrt, húst, puha szöveteket a csontokról minden göröcs nélkül.

Három kutyá bámulta a Gusztii tudományát, Piff, meg Paff, a két sárgafeketé dakli, a vármegyének legváosabb csirkegyilkosai s Wikler, a vizsla. Később hozzájuk szegődött Márton tiszteletes is.

— Szervusz, Gusztii, mit csinálsz?
— Gyíkot nyúzok.
— Nem tudsz okosabb szórakozást kitalálni?
— Ez nem szórakozás, ez tudomány.

A pap nevetett s töltött magának. Nevezetesen bor is volt az asztalon; nem kevésbé parádi víz jeges vödörbe hűtve.

— Nem kocozintanánk inkább egyet?
— Most nem érek rá, ép a farka hegyinél vagyok, az a legmehezebb.

Marczika felhajtotta a borát, aztán oldalbarúgván a visító Paffot, a minek a farkára lépett, térdig érő kabátja mélységes zsebébe sülyesztette kezét.

Gusztii odafigyelt, sejtett valamit. Nem csalt a sejtéle. A pap egy művészi rekuzéval az asztal közepére dobta a harminczkétfellevélű bibliát.

Ennek nem lehetett ellentállani. Gusztii só nélkül félretolta a gyíkját és kevert.

— Mibe megy?
— A mibe akarod.
— Menjen egy forintba.
— Mi lelt téged? — hüledezett a tiszteletes, — tán a nagy lutrit ütötted meg?
— Nem ütöttem meg a nagy lutrit, de eladtam a találmányomat.

— Miféle találmányod és kinek?
— Az összegöngyölhető matrácot és a grófnak.

— Olyan vékony az a matrác, hogy össze lehet göngyölni?
— Mint a papirost s mégis olyan rugalmas és puha, mint egy futel.

— Tartom a forintot, osszad.
Tizemégy korona találatódott a pap zsebében, mikor odajött, egy negyedóra alatt azonban úgy megkoppaszottta Gusztii elfmándliban, hogy egy krajczárja sem maradt.

Hozomra játszottak. Fordult a koczka, a gyíkpreparátor egyetlen játszmát sem tudott megnyerni, egy óra alatt benyelve a tiszteletes úr fenekét zsebe a feltaláló úr összegöngyölhető matrácát minden attributumával. Azonban arczizma sem rándult meg az elemi katasztrófára a kevésbé nemesnek, a kinek úr volt már a tizenhatodik nagyapja is.

— Ráfér az eklézsiára, — jegyezte meg hanyagul, — gyújtás rá, páter és igyál.

Vidám kedvességgel kvaterkázta a kibékült cimborák, különösen az Ottó gróf visszatérését tárgyalták meg körülményes alaposággal.

— Mért kívánczok vissza ide, ebbe a kerti szurdékba, mikor ott van neki a várallyai kastély? — vetette fel a pap a kérdést.

— Nem szeret egyedül lenni, — vélte Gusztii.

— Miért nem házasodik meg?
— Mondják, hogy egy angol hercegnőt szeretet, az után búsul...

A kiskastélyban dalolva ácsoltak az ácsok, kopácsoltak a lakatosok s fúrkáltak-pacsma-goltak a kárpitosok. Két legény közben hajbakapott valamin s illetlen szavakkal káromolta egymást. Gusztii kiszállott a helyszínére, hogy igazságot tenne.

— Eresztitek el az egymás fület, — hujjantott rá a civakodókra.

Azok azonnál meghajoltak a tekintély előtt s egyszerre hozzáfogtak párbeszédeik elmondásához.

— Acsi, — rippant rájuk böles brájuk, —

nem az a kérdés, hogy ki a hibás, mert mindenki hibás ezen a világon, még a nap is, ha nem süt, mikor sütnie kellene, — az a fontos, hogy ki a fölös itend; nekem — vágta ki a szentenciát, — mindketten fölösök vagytok, ergo hát kössétek fel a batyutokat s a kocsmában folytassátok a barátkozást.

Némi alkuvászás után megbocsátott Gusztii a párbajozóknak, de nem ingyen: össze kellett ölelkezniök.

Épen erre az épületes jelenetre toppant be a kiskastélyba a grófi familia s igen megdicsértte a békebíró urat, úgy is, mint munkavezetőt. Erre valóban rá is szolgált Gusztii, mert esudákat mivel két hét alatt. Úgyszólván teljesen átalakította a kerti tuskulanumot, szabad folyást engedve játékos fantáziájának, a melylyel az Ottó gróf bizarr s mégis nagystíliú izlésvilágának rejtelmeibe befurakodni igyekezett.

A hálósóbát, miután falairól lerángattatta a régi papiroskárpitot, kimeszeltette hóféhré, padmalyát beborította gácsi pokrócczal, a melyre széles szegedi lenvászon-futókat terített. A remekművű eszaló díófaágy a faltól a szoba közepére került, a négy sarokba egy-egy szekrény, a melyeknek belsejét villamos körték világították meg, de csak midőn nyitva voltak. Az ilyen automatikus mókát igen szerette Gusztii. Az ő találmánya volt az a furfangos szerkezet is, a mely fölöslegessé tette a villamos gomb lecsavarását, menten kialudtak a szobában elhelyezett körték, mihelyt valaki az ágy párnájára hajtotta fejét.

— Kítől tanulta maga ezeket a fortélyokat? — kérdezte az öreg gróf, kedélyesen valla közé csapva az ezermesternek.

— Magamtól, — büszkélkedett Gusztii, — a szerelőknak nincs ahhoz elég eszük.

— Kár, hogy ki nem képezte magát, egy kis Edison válhatott volna magából.

Az önéretes úr sértve érezte magát.

— Kicsi? Miért kicsi? Hásze csak egy feje van Edisonnak is, az meg mért lenne külömb, mint épen az enyém? Tessék, — dicsekedett — mutatok én még egyebet is. A fürdőszobába tessékelle látogatóit. Leszállott a mélyített majolika-medencébe, a mit sajátkezüleg épített, megymott benne valami titkos rugót, mire valósággal morogni kezdett a fürdőszoba.

Eleinte morgott, aztán hogy kiugrott Gusztii a medencéből, zúmi kezdett, mint a tenger, a melyedésbe betóduló víztől.

— Ez a házi tengeri fürdő, — mutatta be a furca tekintetes úr emez újabb ördögös-ségét.

— Ez is a maga találmánya? — kérdezte a grófné.

— Az... Eladó.

— Mit kér érte? — érdeklődött Belényessy, hogy jogezimet nyerjen a vén házibátor megjutalmazására, mert az nemes ember létére pénzt csak úgy per sundam-bundám a viláért sem fogadott volna el.

— Száz pengőt, — válaszolt Gusztii. — Minden találmányomnak annyi az ára, se több, se kevesebb.

A gróf megvette a találmányt. Gusztii nadrágzsebébe gyúrta a két nagy bankót, miközben jelentős oldalpillantást vetett a papra. (Folytatjuk ám az elfmándlit, tessék kigombolkozni.)

Marczinka tiszteletes megértőleg osikkantott a szemével, de így monologizált befelé: Jó lesz valami újat kitalálni, mert ezzel a tengeri fürdővel nem hálsz együtt.

A két szenvedélyes mandlista alig várta, hogy tisztuljon a levegő. Nem sokáig kellett várakozniök: a grófpár futólagos szemlélet tartott a szobákon, aztán kezét fogott a cimborákkal.

— Ma nálunk ebédelnek, — jelentette ki a grófné távozóban, miután kegyesen fogadta a tiszteletes úr kécsókáját. Mert Gusztii ugyan nem csókolt kezét asszonynak se, arra csak

egyetlen élő lényt tartott érdemesnek a földgolyóison, nevezetesen a római pápát.

A kártya, alig hogy eltűntek patronusék, a pap zsebéből (bár nem járt automatára) az asztalra röpült. Csattogott a blatt, fűtültek a rigók, kopácsoltak a lakatosok. Közbe-közbe megmorgotta Paff a súlyosan megsértett dakli a tiszteletes urat, kárörvendő pislantásokat vetve bántalmazójára. Mintha érezte volna, hogy bajban van. Valósággal meglecsekkeltette. (Lám, most rád került a sor! Úgy kell neked, elbizakodott emberfia, a ki pap létedre nem röstelled eszmasarokkal illetni az ártatlan kutyát.)

Nevezetesen, vesztett a tiszteletes úr. Immár minden nyeresége visszavándorolt a Gusztii zsebébe, de azonfelül is vesztett. És izzadott. Elkéseredésében mit tehetett volna egyebet: a Petőfi juhászának recipjét követte, jól orronnyomta kampós botjával a rá esarkodó Paffot.

Ám még ez sem használt. Leadta Gusztinak az utolsó krajczárját is, mire ez vérfigyasztó nyugalommal beszűntette a játékot.

— Elég lesz mára, játszunk egyebet.

— Mit? — háborodott fel a pap.

— Akár csipi-csókát, a kártyát megintam.

Marczika vig képet vágott a szomorújátékhoz, gondolta magában, miért ne legyen ő is előkelő, mikor nap lesz hónap is.

A cimborák folytatták az abbahagyott szóbeli szórakozást.

— Hallod-e, — jegyezte meg Marczinka tiszteletes úr, — fura egy ember ez a te Ottó gróford, én nem hiszek az angol hercegné meséjében, más itt a bibi.

Megrázta kezét homloka előtt.

— Nem bolond az egy ösppet sem, — vélte Gusztii, a ki igen megvetette a normális spizleketet. — Szépen nézne rád, ha tudná, mi a véleményed róla.

A pap szörnyen megijedt.

— Valahogy el ne árulj neki, — rimázkodott a barátjának.

— Puff, — fitymálta le a tekintetes úr a megriadt papot, — ki venné komolyan egy unatkozó falusi pap szavát!

Majd kirángatta mellényzsebéből cipőzsinórra erősített családi ereklyéjét, nagyapjáról rámaradt ezimere örömját s odatartotta a papnak.

— Negyedóra múlva tálnak, jó lesz, ha addig kisubiczkolatod a eszímádat.

A pap megorrott.

— Ejnye a kiskésit, de finnyás vagy! Van az én eszímám olyan fényes, mint a te cipőd.

Gusztii elnézően, jobban mondvá lenézően mosolygott.

— Más vagy te és ismét más vagyok én. Az én nagyapámnak haterz holdja volt.

Mondván, markába verte pipáját s fényes nadrágjába törölte kezét, szemléltetőleg jelezve, hogy lám ő így is, amúgy is úr, mezteláb vagy akár nyáron sülve a pokolban is az.

Denique, a tiszteletes úr csakugyan kifényesítettte csámpásarkú eszímájt s új nyakkendőjével, az aranyjótással jelent meg a grófi táblánál.

Keveset beszélt, mert az úri étkezési szabályok minden tehetségét lekötötték, így is többször meglejtkezett magáról: megsőzta a kenyeret s mártogatott a pesenyelében.

Gusztii ellenben olyan szabályszerűen evett, mint egy fejedelem. Imi azonban már úgy ivott, mint egy kefekötő: Neki meg nem ártott a bor, csak a szíve nyílt ki tőle. Agyondicsért mindenkit, a ki élt, úgy dobálózott a bókál, mint vakácziós diák a vaezkorral. Egész elérzékenyedt, midőn a fekete kávéval egy sürgönyt készítettek neki a kioszkban:

Budapesten, Bristol-szállóban pénteken estebédre vár, régi cimborád, Ottó.

— Ez aztán az úr! — dicserő a róla megemlékezőt. — Nem nézi a ruhámat, mert érzi, hogy a lélekhez képest esupa a legfinomabb frakk is. Nem röstell velem ebédelni a chutelnben, — folytatta, — pedig tudja, hogy a barátjai ki fogják miattam nevetni. Mert — jelentette ki — én oda se nyalom ki magamat.

Jól esik, ha a buták mosolyognak rajtam, úgy érzem magamat olyankor, mint Attila király, a ki fapohárból ivott, valaméddig a fejedelmi szolgálai aranyserleget vágta az egymás fejéhez.

A házigazda, a ki sejtette, miért akar Ottó gróf Gusztival már a megérkezése előtti napon találkozni, megkérte az elérzékenyedt férfit: — Mondja meg neki, Gusztikám, hogy tárt karokkal várjuk mindnyájan.

— Hogy hozzápittentünk a kiskastélyhoz, ha kicsinek bizonyul, — tódította a grófné.

Miczinek is volt üzenni valójára.

— Különösen abban nyugtassa meg, hogy hét év óta semmi sem változott.

Arca kicsattant, majd elhalaványodott,

masszív kis keble nyugtalankodni kezdett, de csakhamar elcsendesedett.

Mindenki elhallgatott az asztalnál, csak őt nézte. Különösen szűlel.

(Vajjon mit jelenthet a leány vérenek hirtelen támadt hullámverése? Mi az igazi jelentősége szavainak? Az asszonyiségának tudatára ébredt szűz szemérmes odakinálkozása magyarázandó-e ki belőlük, avagy ellenkezőleg, gyöngéd czélzásnak veendő: Vagyok és maradok neked a ki voltam, bácsijának szerető gyermekhuga, hozzám egyéb igénynyel, a szerelem rózsájával ne közelíts.)

Az igazságot senki sem közelítette meg, mert a leány igazolomtól remegő orrcimpája s dacra biggyedő íves ajka észrevétlen maradt. Még a mama előtt is. Pedig annak egyéb támpontja is volt. Szinte kezében tartotta leánya rejtelmes lelkéhez a kulcsot. De elejtette. Azaz nem ismerte fel. Igaz, felismerhetetlenné tette a leány.

Úgy esett az eset, hogy az anya elkérte betekintés végett a Miczi vázlatkönyvét. Az készségeen odaadta neki, a nélkül, hogy megrándult volna csak egyetlen arczizma is.

— Dugdostam előtettek ezt a bolondságot, — mondta, — szinte megijedtem, midőn minap a kertben rajtakaptatok, de magamtól is rájöttem, hogy a titkolódzás nem méltó hozzám.

A vázlatkönyv ugyanis tele volt Edussal. Edus frakkban, lóháton, mexikói kalapban, mint huszártiszt, mint trikós díjbirkozó. A rajzok egyikéből humor csillogott ki, másikából keserű gúny rikoltozott, nem tartózkodott a leány a torzítástól sem, minden vonása arra vallott, hogy bántani akarja azt, a kit szerzárja hegyére vett. Ez a körülmény nyugtatta meg a szűlőket, holott az elfogulatlan emberismeret csak gyanut meríthetett volna belőle. Mert mi oka volt a leánynak unokatestvére haragudnia? S ha volt oka: miért nyilvánult az ilyen különös módon, egy büszke leányteremtés természetével homlokegyenest ellenkező modorban. Azzal, a kit megvet, csak a nyárspolgári kiesinyes lélek foglalkozik ok nélkül, az arisztokrata vér kiforjra, könnyű semlegesíti az ellenszenv érzéseit. — Egyszóval a Miczi támadó indulatának okának kellett lennie. Bár lehet, hogy maga a leány sem volt egész tisztában ezzel az okkal. Vajudó szíve gyöttrődése között az ő törvényét nem ismerte meg...

(Folytatása következik.)

Károly Ferencz József trónörökös megszállásával tünteti ki a katonákat.

Egy ulánus ezred parancsnoka jelentést tesz.

A főparancsnok megszólit egy arany vitézségi éremmel kitüntetett katonát.

FRIGYES FŐBERCEG HADSEREG FŐPARANCSONK LÁTOGATÁSA AZ ÉSZAKI HARCTÉREN LEVŐ CSAPATOKNÁL. — Balogh Rudolf, a harcstérre kiküldött munkatársunk felvételei.

ÁGYÚ-SZÁLLÍTÓ MOTOR FEDEZÉKBEN.

HADIHID-ÉPÍTÉS A DUNAJECZEN.

AZ ÉSZAKI HARCTÉRRŐL. — Jeltő Gyula, a harcstérre kiküldött munkatársunk felvételei.

HÁBORÚS HULLÁMOK.

— A terminus. —

— *Fuss, vagy fizess!* — ezt a jelszót a sportgyártó Anglia adta a világnak és most a háborúgyártó Anglia kapja vissza orosz átdolgozásban, a mely így szól: — *Fizess vagy — futok!* Az átdolgozás kissé szabad, de a tartalmában nagyon autentikus, mert a moszkvai *Ruskoje Slovo* nemesak azt nem írja meg, a mit az orosz cenzúra eltilt, hanem azt se, a mit az orosz kormány nem akar. És ezt most a «Ruskoje Slovo» írta meg, egy érezhetőleg igen nagy gonddal és diplomata esiszoltsággal megalkotott cikkben, a melynél különben dermesztőbben erkölcsösen írás kevés jelent meg a világon. A nagy orosz lap igen híressé lett cikkének érdemi tartalma a következő:

— Nekünk (t. i. Oroszországnak) semmi kényszerítő okunk a háborúra nem volt. A monarchiával könnyen elintézhettük volna békésen a dolgunkat. Németország pedig nem a mi ellenségünk, hanem Angliáé. De Németország hat millió és a monarchia négy millió katonájával mérkőzhetik-e más hatalom, mint Oroszország? És ha mi imádkozva, küzdve és vérezve őrizük a Visztula partján a Themse parti milliárdokat: igazságos-e, hogy minket sorvasszanak az anyagi gondok is: honnan vegyünk a pénzt a háború további folytatására?

A kik elolvasták, már pedig a lapok közlésében mindenki elolvashatta, az orosz félhivatalos cikket, tudják, hogy e kivonat nem tendenciózus. A cikk egyetlen egy betűvel se okolja meg: *miért* ment hát bele Oroszország e borzalmas háborúba, mi ok kényszerítette arra, a mire semmiféle tisztességes, az erkölcs alapján álló nemzet a legnagyobb ok kényszere nélkül magát el nem határozza. Sőt ellenkezőleg, maga erősíti, hogy semmi ilyen ok nem volt, a csári kormány legfontosabb, sőt egyedüli ösztönzése, hogy milliókat tereljen a vágóhídra és lángba borítsa a világot, az volt, hogy meg fogják fizetni a véres vállalkozása költségeit azok, a kik vele megbízták vagy reá — fölbérelték.

A legteljesebb *moral insanity*-nek ezt az ostobaságában is szinte félelmetesen tökéletes alkotását kénytelenek vagyunk leszögezni, mert

az adatnak magyarázó és megvilágító ereje van benne. A legújabb időben jelenségekkel és valóságokkal erősítve, egyre sűrűbben halljuk illetékes embereknek azt a megfigyelését és tapasztalását, hogy az orosz haderő energiája észrevehetően, sőt helyenként meglepően lehangyatlott. Még pedig nagyobb mértékben, mint a mennyit az elszennvedett óriási veszteségek és a féléves tusában kiállott fáradsalmak és viszontagságok megokolni tudnak. Hogy a fogásba esett tiszték nagyon pesszimistán nyilatkoznak, ennek nagy jellemző erőt nem tulajdonítunk. Ez lehet inkább líra, mint kritika. Lehet inkább az ő helyzetük, mint a harczeri helyzet hangulata. Az ő nyilatkozatuknál többet mond a számuk is, a mely rendszerint, a háborúk történetében szinte példátlan tömegével már valóban karakterisztikus és erkölcsi adatnak is beszédes és hiteles. A számbeli túlsúly azonban még mindig az oroszoké. Temérdek ágyút veszítettek, de azért még mindig temérdek maradt nekik. A municióval már nem produkálhatnak olyan tébolyodott tékozlást, mint a háború elején, de azért még mindig ninesenek úgy megszorulva, hogy takarékoskodniuk kellene vele.

A frontból hazatérő férfiak, tehát jó tanuk beszélnek, hogy az oroszok fölszerelése és ellátása se olyan rossz, a milyenek mi kívánók nekik. De ugyancsak ők vallják, hogy a számbeli túlsúly és csökkenetlen anyagi készség dacára *valami odaát a legutolsó időben megrendült, meglazult, megerezedett, sőt helyenként megrokkant.* Az ellenséges erő irtozatos tömegének a mieinkre gyakorolt óhatatlan nyomása, a mely idáig minden in, izom és ideg legteljesebb megfeszítését követelte, először igen lassan, de immáron fokozódó bágyadással megkönnyebbedett, vesztett és folyton veszt a sűrűségéből. Fogy, még pedig nagyobb arányban, mint a hogyan maga az ellenség tömge fogyatkozik. Az embert, az ágyút, a municiót még elég kiadósan pótolják odaát, de tünőben van valami, a mit nem tudnak pótolni a kaszárnyákból és az arzenálisokból és a mink a csöndes ellanását, a mieink ösztönösen érzik lendületük megfrissülésében, a bizakodásnak biztossággá való megizmosodásában, abban a sok minden szóval meg se határozható kellemes érzésben, a mit a *főlény tudatának* nevezünk.

— Most már nem bizunk benne, hogy győzünk kell, hanem biztosan tudjuk, hogy győzünk.

Minden katona ezt mondja, az is, a kit súlyos sebbel hoztak haza, pedig a sebesültek még inkább hajlamosak a pesszimizmusra, mint a hadifoglyok.

Egészen nyilvánvaló: az erőviszonyoknak ezt a módosulását inkább az erkölcsi, mint az anyagi energiák változása hozta létre. A fokozódásuk minálunk és a lehangyatlásuk odaát. Ez a minden életm-gnyilatkozás legnagyobb erejének: az igazságnak egyenes érvényesülése. Hogy miért kell verkedni: nekünk minden katonánk tudja. Az orosz katonák közül csak az, a ki — a *Ruskoje Slovo*-ban elolvassa. Szerencséjükre, ilyen bizonyára nagyon kevés van. A glédába állított orosz katona lelkesítőnek csak azt az egy biztatást kapta, hogy: könnyű munkára megy. És biztatásnak csak azt az egy ígéretet, hogy: nem tart soká, legkésőbb *új esztendőre* vége lesz. De a lelkesítő biztatást elnyelte: *Przemysl* és az ígéret epedve várt dátumát: a kalendárium. Se könnyű munka, se rövid munka: se diadal, se szabaddulás. A háború folyása nem magyarázta meg az orosz katonának, a mit nem értett, a mikor neki indították. Csak arra jött rá, hogy borzalmasan vérzik és szenved már túl a terminuson, a melyre a megváltást ígérték neki az urai. Ez a *kollapszus* magyarázata, a melyet energiájának hőfoka mutat. A foglyok nyilatkozatánál többet mond az a rendelet, a melyet az orosz hadvezetőség volt kénytelen kiadni és a m lyben *eltűnt a fehér zsebkendőt* a katonáinak. A mi katonáinknak nemzeti zászló és virág kell, mikor a háborúba indul. Az orosz katona fehér kendőt rejt a zsebébe, hogy megl. begethassa, ha a mieink a közlébe érnek. A fehér kendőt elszedték tőle. De megmaradt a módja, hogy a két karját a magasba emelje. Ez annyit jelent, mint a fehér kendő. És ha ezt is levágatja a szent ezár, akkor ki viszi a puskáját? . . .

A «Ruskoje Slovo» fenyegetése hatni fog, de nem segíteni. Az angolok fizetni fognak, de azért az oroszok futni fognak.

Szóllósi Zsigmond.

ÜTKÖZET ELŐTT.

AZ ÉSZAKI HARCZTÉRRŐL. — Ó. Gy. népfelkelőhadnagy felvétele.

FEDEZÉKEK.

ELŐRS KÉMLELI AZ ELLENSÉGET.

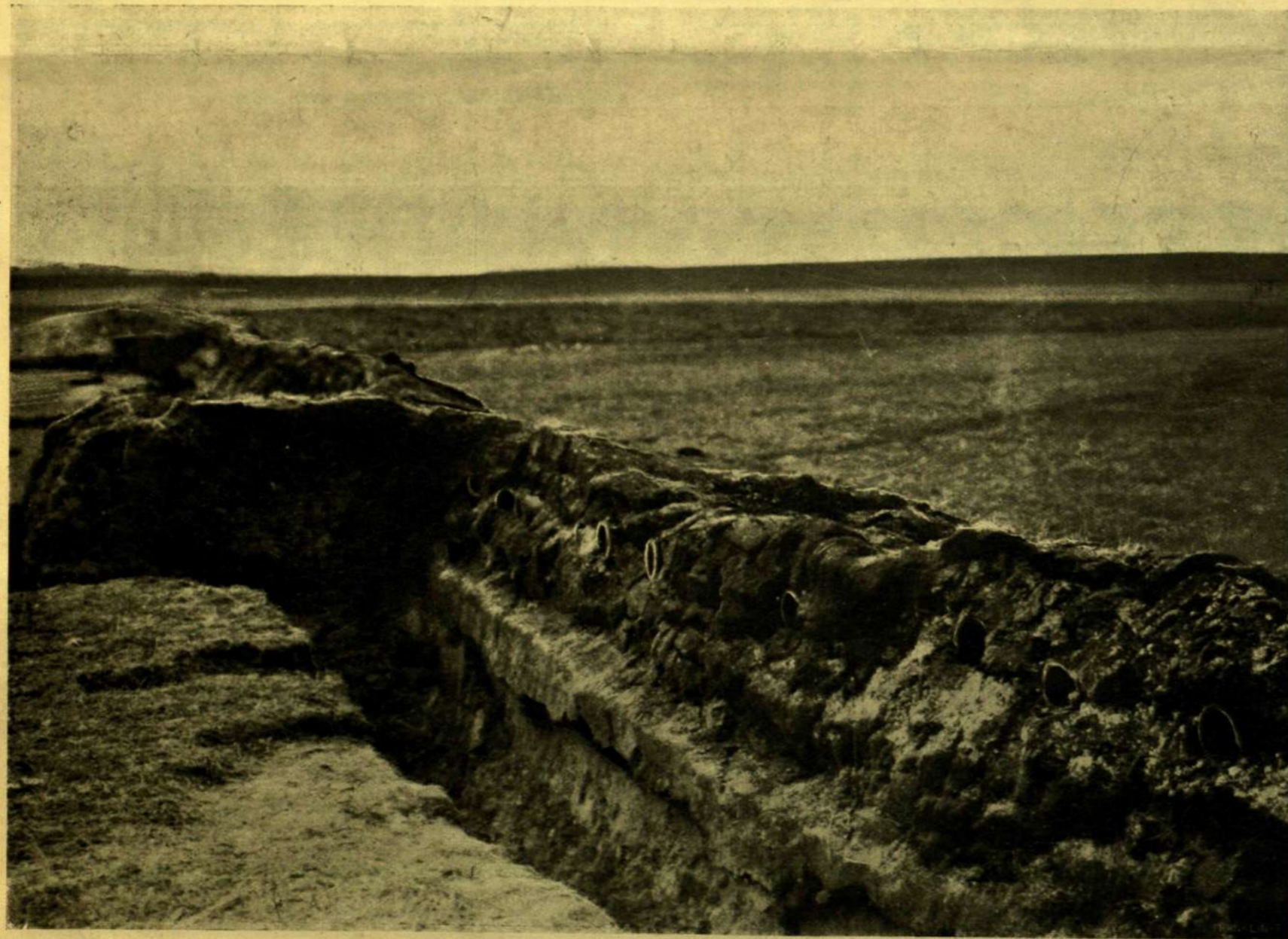

MUNKA A SÁTORTÁBORBAN.

AZ ÉSZAKI HARCZTÉRRŐL. — Ó. Gy. népfelkelőhadnagy felvételei.

FEDEZÉKEK ÉPÍTÉSE.

ELHAGYOTT OROSZ LŐVÉSZÁROK CZEMENT CSÖVEKKEL A PUSKÁK RÉSZÉRE.

AZ ÉSZAKI HARCZTÉRRŐL. — Balogh Radolf, a harcstérre kiküldött munkatársunk felvételei.

KÉT MARÓDI.

NÉMET MUNICIZIÓS KOCSIK GALICZIÁBAN.

AZ ÉSZAKI HARCZTÉRRŐL. — Balogh Radolf, a harcstérre kiküldött munkatársunk felvételei.

Úgy Ausztria mint Magyarország hegyvidékein több helyen serényen gyakorlatoznak a katonai sí-csapatok. A Semmering melletti Spital-ban jelenleg a harezteről e czéllal odarendelt pozsonyaiak és veszprémiek tartják gyakorlataikat kitűnő katonai oktatók vezetése mellett. A fenti képeken bemutattunk két ily katonai síző csoportot. Az első képen különösen kiemeljük a csoport előterében álló Schwarz Antal urat, a pozsonyi születésű Nürnbergben élő fényképészt, a ki dacára idősebb korának önként jelentkezett katonai szolgálatra. A gyakorlatozás igen jó eredményvel halad előre, úgy hogy e csapatok nemsokára képesek lesznek az idei nedves tél folytán, különösen bő hóval ellepett hegyvidékeken kiváló felderítő szolgálatot teljesíteni.

KATONAI SÍ-CSAPATOK. — Ullmann Mariaka amateur félvételei.

HERMAN OTTÓ A «BOMBAVETŐ»

Boldogult nagynevű tudósunkról, Herman Ottóról többször hallottam suttogni, hogy éveszedelmes ember, a ki «bombavetéshez» is ért. Sőt akadtak olyanok is, a kik többet is véltek tudni s a nélkül, hogy bárminő pozitív tényre hivatkozhattak volna, «képesnek» tartották anarchista merénylet elkövetésére. A ki ismerte e légyszivű jelesünket, semmiképp sem adhatott hitelt az ily beszédnek. Mert hisz ő, radikális volt ugyan nézeteiben mindig, sőt ultraradikális is a régebbi időben, de a mellett oly humanus gondolkodású, hogy a légynek sem tudott ártani. Képes volt hazaszaladni a képviselőházból, mikor kísértett a nap, hogy kitegye sütkérezni az üvegkalkitában tartott vipéráját, nem hogy ember élete ellen tudott volna emelni kezét. De azért résztvett mégis egy olyan tettben, a mely a fent jelzett suttogásra alkalmat adott. Ő maga beszélte el nekem az esetet s most halála után elmondom, mert alkalmasint utolsó vagyok az élők közül, a ki ismerem a részleteket is.

A bosnyák okkupáció idejében történt. Az egész ország elítélte ezt a vállalkozást, hogy magyar véren hódítsunk meg egy szláv tartományt, a melyből előreláthatólag hasznunk nem lesz soha s a melynek megtartása is nagy erőfeszítésünkbe fog kerülni állandólag. A nemzet fel volt háborodva s oly magas lángokban csapott fel a szenvedély, a minőket azóta se tapasztaltunk soha. Egy négyfős úgy végződött a lovadában, hogy annak egész közönsége magával ragadva a résztvevő függetlenségi képviselőket — Kállay Ödönt, Simonyi Ernőt, sőt a jámbor Hely Ignácot is — felvonult a miniszterelnöki palotába s berontott annak belső helyiségeibe is. Bontadozott a szabadelvű párt tábora is. Széll Kálmán lemondott a pénzügyministerségről, Bittó István, Kerkaply Károly, Szilágyi Dezső sok más jelessel együtt az ellenzékhez csatlakoztak. A megtépázott többség is oly felirati javaslatot fogadott el, (F lk Miksa szerkesztésében), mely a bizalmatlansági szavazattal is felért, úgy, hogy Tisza Kálmán kénytelennek érezte magát, elbocsátását kérni a királytól.

Ebben az időben bizalmas baráti lábon állottam Hindy Árpáddal az akkori félhivatalos lapnak, az «Ellenőr» szerkesztőjével. Minden este össze szoktunk volt jönni néhány írval és tudással a virágoskorhoz címzett vendéglőben egy pohár sörré, s a társaság egy része vacsorára is ott maradt. Hindy közölte velem egy este bizalmasan, hogy rövid idővel azelőtt robbanás történt a szabadelvű párt helyiségében. Ő maga is fent volt ott a kérdéses időben. Egy nyilvánvalólag puskaporral töltött petárda robbant fel, az ablakok bezúzódtak, nagy ijedelem fogta el az embereket, Szontagh Pál (a nógrádi) a ki ép Tisza Kálmánnal tarokkozott, lefordult a székről, de ember épségében kár nem történt. S néhány nap múlva a miniszterelnöki palota ellen kö-

vettek el hasonló merényletet, mely alkalommal bezúzódtak a Szent György-téren fekvő házak ablakai. A lapokba erről csak egy rövidke hír került, feltűnő tehát — mondotta Hindy — hogy ez alkalomból Herman Ottó egy cikket tett közzé a «Vasárnapi Ujság»-ban arról, hogyan kell a petárdákat készíteni.* Még feltűnőbbé teszi a dolgot az, hogy a robbanáskor éppen olyanfajta petárdák használatát lehetett megállapítani, a minőket Herman leír, a ki cikében tréfába burkoltan a bombavetésben szakértőnek mutatja be magát.

Miután tudtam Hindyről, hogy Herman Ottó iránt jóindulattal és tisztelettel viselte, úgy fogtam fel e közlést, hogy az továbbadásra van száma s így kötelességem tudatni a dolgot Hermannel. Amúgy is baráti bizalmas lábon állottam vele, találkoztunk csaknem minden nap s ép e nyáron együtt korteskedtük végig az egyik választó kerületet. Midőn közöltem vele a Hindy előadásából kiütöközt gyanút, elnevette magát, nem is titkolózott valami erősen, hanem bevallotta, hogy a robbanásokat nem ő csinálta ugyan, de része van azok rendezésében. A rendőrségtől pedig annyira nem fél, hogy a petárda-robbanást előre bejelentette egy barátjának (B. K. I. néhány év előtt elhunyt nagynevű publicistának, ki azt helyeselte, de benne részt nem vett) s a «Vasárnapi Ujság»-ban megjelent cikket pedig egyenesen a rendőrség bosszantása céljából írta. Neki úgymond nem kell semmitől sem tartania, mert a petárdák úgy voltak készítve, hogy senkiben kárt nem tehettek és ő oly gonddal tüntetett el minden nyomot, hogy ellene semmit sem fognak tudni bizonyítani.

Azután elmondta a részleteket. Ijesztés volt a czéljuk és semmi egyéb. Azt remélték, hogy

* Herman Ottó e cikke a szerző sajátkezű rajzival a «Vasárnapi Ujság» 1878 december 8-iki számában jelent meg. Szerk.

FRANCIÁORSZÁGBAN HARCOLÓ HINDU KATONÁK ELŐRSŐN.

nyomást gyakorolhatnak a szabadelvű párt tagjaira s megfélemlítik a kevésbé bátrakat, ha egy oly petárdát robbantanak el, a mely lehetőleg nagyot puffanjon s azt a hatást keltsse, mintha valóságos bomba explodált volna. A petárdát Hermannak a Nemzeti Múzeumban levő lakásán készítették, a hol ő akkor segédőr volt az állattani osztályon. Állott pedig e petárda egy fontnyi puskaporból, melyet egyszerű újságpapírosba csomagoltak, erős zsínnal keleményen összekötöttek, hogy a puffanása minél nagyobb széljón. A meggyújtáshoz pedig egyszerű szivargyújtó zsinéget alkalmaztak, a minőt vadászaton s a szabadban szoktak használni a dohányos emberek. A petárdát aztán nem maga Herman, hanem a társa — a kinek nevét sohase közöltem — helyezte el a szabadelvű párt körhelyiségében. Az illető behatolt a kör épületének lépcsőcsarnokába oly időben, a mikor ott senki sem tartózkodott, égő szivarjával meggyújtotta a kanócot, s aztán letette a petárdát a földre s eltávozott. Néhány nap múlva Hermannak ugyanaz a barátja a miniszterelnöki palota mellett robbantott fel egy másik petárdát. Dacára, hogy a rendőrség fokozottabb éberségére kellett számítani s dacára annak, hogy a honvédelmi minisztérium előtt katonai ör áll egész éjjel, a tettes bement abba az udvarba, mely a miniszterelnöki palotát a várszínházról elválasztja s ott robbantotta fel petárdáját. Úgy hallottam akkoriban, hogy a várban levő összes katonaságot fölverték, de a tettes akkor már túl volt a veszélyen.

Ez volt Herman Ottó szerepe a bombavetésben. Jellemző különben az ő felfogására az a tény, hogy a «Vasárnapi Ujság»-ban megjelent cikkében az Orsini-féle bombák készítéséről is megemlékezik, de hozzá teszi, hogy ilyeneket, a melyek mások életében is kárt tesznek: magyar ember nem használ.

ATSUMI SHIBATO.

Elbeszélés. — Irta: Eugen von Binder-Kriegelstein.

Fordította: Zoltán Vilmos. (Folytatás.)

— Nos, és mit határoztak az oroszok a kínai akasztófavírág felől?... A fizkő mégis csak undok volt, mikor a halál jelöltjeitől ki akarta préselni a maga huszonöt rubeljét.

— Oh, arról gondoskodtak! Azt holnap reggel felakasztják. Az ő esete nagyon is világos. Mandzsuria minden kínai paraszta tudja a plakátokból, hogy mi vár rá, ha kémszolgálatot teljesít a japánoknak. És a mi Johnunk is tudta, hogy mi vár neki, ha rajtacsípi — jele ennek az is, hogy huszonöt rubel napi fuvardíjat követelt. Ez egy egészen alávaló esirkefogó s ilyen példára gyakrabban szükség volna. Mert képzelje csak el, milyen ostoba és milyen szemérmetlen a fizkő! Most, mikor látja, hogy bele van keverve az ügybe, megfordítja a lándzsát s azt állítja, hogy szándékosan játszotta utasait a dragonyosok kezébe, hogy jutalmat kapjon az oroszoktól a két kém elfogásáért. Ezt a jutalmat nyomban követelte is.

Ez a szemérmetlen és feneketlen aljasság mégis sok volt a haditörvényszékeknek.

— Tehát, te kutya, nemesak bennünket akartál megcsalni, hanem a japánokat is, és most kétszer szeretnéd bezsebelni a judáspénzt?

És három perczel később minden további vita nélkül lezárta a kínaira vonatkozó jegyzőkönyvet, őt egyhanglagon akasztásra ítélték s kivitték a szobából. És a sárga opiumtömlő irigységremélt nyugalommal fogadta a halálos ítéletet, stoikusan csak ennyit mondott: emai f'hadze la, eszámorra nincs menekülés, kivette zsebéből sztomos pipáját, azt összetörve odadobta a haditörvényszék lába elé, aztán az órk közt kiesesogott. Alig zárult be mögötte az ajtó, mikor már hívták a tolmácsot: Johnnak még valami fontos mondani-valója van.

Persze a legérdekesebb leleplezésekre voltak elkészülve s a hadbírósg éppen fentoltagta, hogy ne hallgassa-e ki forma szerint is újból az ítéletet, mikor a tolmács kacagva visszatért. A kínai erőnek erejével épan-dzó akar enni, mert kínai szokás szerint ez a hivatalos hóhérlakoma s szajaskodik, hogy ez a vigasz okvetlenül kijár neki, miután a huszonöt rubeljét úgysem fogja sohasem látni.

És a komoran ünneplés hangulat ellenére oroszok és japánok egy pillanatra megfélemltek a helyzet sötét tragikumáról s hol humoros, hol epés és megvető mosoly jelent meg félénk fény sugarához hasonlóan az összes arczokon. Egy tiszt öt rubelt vetett oda a tolmácsnak:

— Hadd egyék és igyék hát a fizkő, a míg szétpukkad!...

A svéd joggal befejeztek tarthatta beszámolóját s nekem tulajdonképp nem volt több kérdésnyálom — ellenkezőleg, szükségét éreztem annak, hogy legalább egy embernek elmondjak mindent, a mit Shibatoról tudok. És lassanként, eleinte akadozva, de aztán egyfolytában s a legjelentéktelenebb részlet mellözése nélkül, elmondtam a katonai attaséknak Shibatóval való háromszori találkozását és kalandomat Hanako Szannal. És mennél kimerítőbben beszéltem e különös alakokról, annál élénkebben vetődött fel bennem a kérdés, hogy tulajdonképp kije és mije is volt Shibatonak Hanako Szan? Hanako Szan többé nem fogom látni s tőle nem kérhetek felvilágosítást — valami eszalhatatlan érzésem azt súgta, hogy a halálban megelőzte Shibatot. Ha tehát fel akartam lebbenteni ama titok fátylát, akkor Shibato életéből már csak néhány óra áll rendelkezésemre. Shibato talán megmondta volna nekem az igazságot, mivel az immár nem ártott sem neki, sem Hanako Szannak s így nem volt oka megtagadni a felvilágosítást. De most nagyon nehéz lett volna beszélgetést kezdenem vele. Tanuk nélkül nem bocsátottak volna hozzá s ha ezek tudomást szereztek volna egykori ismeretségünkről, vége-hossza nem lett volna a kellemetlen kérdésködsnek és magyarázatának.

A svéd, a ki osztozkodott aggályaimban s a kit magát is érdekelti kezdett most a kérdés,

EGY BARTFAI FÜSZERÜZLET, MELYBEN AZ OROSZOK «BEVÁSÁROLTAK».

rövid gondolkodás után késznek nyilatkozott arra, hogy megszerzi nekem a kívánt felvilágosítást, a mit igy halával fogadtam.

Csak akkor búcsúztunk el egymástól, mikor fakó reggeli szerület derengett a síkságon s az állomás térének csipogó kezdett néhány veréb. Az alvársra gondolni ma nem volt idő. Odatúl, úgyszólván hallótávolságban, Shibato talán azt a kevés órát számlálta, mely őt elválasztotta az örökkévalóságtól. Talán örült körtáncban kalandos élete vonult el előtte s a felmerülő alakok közt én is, hogy pillanatnyi megemlékezés után az örök feledés lomtárába kerüljek...

Most jelentkeztek az első napsugarak. Kémek és előrsök gyanánt jöttek egymást követő villámokban, keletről nyugat felé végigölve a síkság homokbuckáin.

Szélrohámok csavarogtak szerte a véghetetlen síkságon, megduzzasztották a zászlót, megvaczogtatták az álmos őrszem fogát s dübörögtek a sátrak vászonfalán.

A vezérkari főnök kocsijának ablakában szomorú, vörhenyes lámpaláng égett s szemlátomást elhalványodott. Most hirtelen félrevonták a függönyt, a fekete keretben ideges és gondteljes arcz jelent meg egy pillanatra, a legelső napsugarok egyike eltalálta s elöntötte rózsaszínű fényvel.

Nyolcz tiszt lépett ki a kocsiából a hívós reggeli levegőre. Rajtuk is meglátszott, hogy nem aludtak. Megálltak s rövid borzongás után tele tudóval szívták a most születő napnak csecsemőlehet. A kristályos eszben áthallatott minden egyes szó a nélkül, hogy tisztán láthattam volna a beszélők vonásait.

— Csak tizenegy óraker — és ez ellen nem lehet tenni — örültség, akkor több ezer nézőnk lesz — jobb lett volna azonnal — lehetőleg meg kellene rövidíteni a szegény ördög szenvedését — talán jobb lesz, ha csak tíz óraker visszük el neki az ítéletet s addig bizonytalanságban hagyjuk — talán még alszik — ne keltsük fel most — csak nyolczkor menjünk — most reggelizzünk meg itt, aztán menjünk haza átöltözködni...

Nyolcz óraker a főrség előtt gyülekeztek, aztán együtt bementek a háza. Barátom hozzájuk csatlakozott. Negyedóra múlva ismét megjelentek és hallótávolságon kívül rövid tanácskozást tartottak, mire három kivált a csoportból s a főhadiszállásra ment. Egy perczel később a nyitott ajtóban hirtelen megjelent a svéd. Szemmeláthatólag zavarban volt, tévován körültekintett s mikor intettem neki, csak habozva tartott felém.

— Nos, kedves barátom? Sokáig rátekinthet, ahogy idegenre szokás, mintha most látna először s mintha öt óra leforgása alatt a felismerhetetlenség meg-

változtam volna. Aztán többször könnyen megrázta a fejét, mint az szokott, a ki önmagával nincs tisztában s szemmeláthatólag küzdött avval az óhajjal, hogy engem faképnél hagyjon.

— De hát mi baja van?... Annyira impresszionista ön? Hisz máskor nem ilyen... De hát lépjen már be hozzám!

S karonragadva, bevontam szobámba. Alig voltunk fedél alatt, mikor benyomta az ajtót s anélkül, hogy helyet foglalt volna, gyorsan így szólt:

— Nos igen! De hát kiesoda ön tulajdonképp? A kérdés oly különös volt, hogy bámulatomban némán rámeredtem. Válaszomat be sem várva, izgatottan folytatta:

— Mit jelentsen mindez?... Miért játszat velem komédiát?... Elvesztett talán ön a szenzáció hajhászása közben minden érzéket a balsors iránt?... Miért megszegényíteni azt a férfit? Mintha ön nem tudott volna amúgy is mindent... és ma éjjel... ahogy ön nekem mindezt elmesélte és játszotta az elfogulatlant...

— Órnagy úr, — régóta nem szólítottam meg őt ebben a formában — nem értem önt. Hogy én ki vagyok, azt ön tudja és megmagyarázzák az írásaim. És hol van a komédia? Ha ön engem erre képesnek hisz s magát egy ilyen áldozatának tartja, felvilágosítást követhet tőlem, de kérem, előbb magyarázza meg, hogy mi kelti fel önben ezt a gyanút.

— De hisz ön tudja, hogy a nővére volt...!

— Ki?

— Oh! Hát hogy is hívták? Hisz ma éjjel százaszor is megismételte a nevét...

— Hanako Szan!... Az ő nővére?

— Mikor a tisztiek felolvasták előtte az ítéletet s eltávoztak, odaléptem hozzá: «Százados úr, csak két szóra... Eogeni Karlovics... ön tudja...» Nyomban a szavamba vágott: «Tudom. Mindig megjelenik, ha engem a balsors üldöz... először a nővéremet és most engem... de ne örvendjen túlságosan. Mi kinevettük őt!» Persze megértettem, hogy nagyon szánalmas szerepet játszanék, ha tovább kérdezősködném, mert olyan elutasító és megvető mozdulatot tett, hogy személyemet illetőleg sajnálom, hogy annak tanuja voltam... Miért kellett a szerencsétlennek, a védtelennek most szemébe vágni a maga gyalázatát!... Ön tehát meg fogja érteni, ha én...

— Ön azt akarja mondani, órnagy úr: «Ha én egy olyan embertől, a ki megrugdálja a haldokló oroszánt, ezentúl távol akarom tartani magamat.» De én nem engedem, hogy befejezze mondatát, mert örültség volna, ha magyarázat nélkül szakítanánk egymással. Tíz percz múlva határozhat, de addig ne tagadjja

FRANCIÁ MUNICIPIO-SZÁLLÍTÁS.

meg tölem a tisztességes embert megillető becsülést...

Leültünk s nagy vonásokban megismertem éjjeli elbeszélés főbb pontjait. Semmi kétség, Shibato háromszor való felmerülésemet csak arra magyarázhatta, hogy magam orosz kém vagyok s engem bíztak meg az ő üzelmek szemeltartásával!

Barátom közbevetett kérdések útján maga is fázdozott a fátyol fellebbentésén s mikor végül minden kétely el volt oszlatva, maga ajánlkozott, hogy még egyszer beszél a fogolyal, de rövid megfontolás után abban állapodtunk meg, hogy Shibatoot megahagyjuk tévedésében. Minek a magyarázat? Minek belevetni egy már csak három órási életbe új szavakat, új érzelmeket? Hitt volna nekünk? Több a kérdésnél! Használt volna nekem? Nem! Mert egy japán véleménye csak közömbös lehetett előttem s mindaddig, míg a vélt szerepe képesnek hitt engem, csak kevésbé ostoba és együgyű lehettem az ő szemében...

A táborban időközben híre terjedt az ítéletnek. Százával özönlöttek az összes fegyver- és csapatnemek szolgálatmentes katonái az állomás elé, ezrével vonultak kelet felé a nyílt mezőn át az első homokdombig, melynek lábánál elkészítették a vesztőhelyet.

Egy vezérkari tiszt csatlakozott hozzánk. Elmondta, hogy a japán zásadost felszólították végrendelete elkészítésére s arra, hogy írjon leveleket hozzátartozóinak. Ő azonban nem élt az engedéllyel. Még ma — mondta — hadosztályában ügyis tudomást szereznek haláláról. Aztán egy rejtek-zsebéből mintegy ezer rubelt vett elő orosz bankjegyekben s arra kérte a haditörvényszéket, hogy a pénzt juttassa el az orosz Vörös Keresztnek. Persze nagy volt a zavar. Az elnököl ezredes lelkére beszélt, hogy a pénzt küldje el Japánban élő családjának — ő, az ezredes becsületszavára igéri, hogy azt biztosan eljuttatja rendeltetés helyére. Am Shibato utánozhatatlan büszkeséggel így szólt: «Ez nem az én pénzem, hanem a japán hadipénztárból való, családromról pedig eszébe sem jut gondoskodni.» A pénzt tehát, mint hadiszakmányt, elfogadták.

Óráink mutatói rohanást siettek. A kivégzésen ezernél több okból jelen kellett lennünk. És sokunknak gyötrelmet jelentett végignézni a dráma utolsó jelenetét.

Egy zászlóalj gyalogság vonult fel, négyzetet alkotva. Száz és száz tiszt közeledett minden irányból löhátón. Féltilenez óra volt. A nap szeme mohón tekintett le a nyüzsgő síkságra. A kemence hőségére hevített levegő remegett, az állatok kábultan menekültek fedél alá, minden zaj tompán és fojtottan hangzott, mint a zivatar előtt. Valami nagy és néma várakozás fektűd rá a földre.

Mikor nyeregbe ültem, kicsiny lován közeledni láttam a kivégzéshez kivezényelt orvost, báró Budberg tanárt és sietve elébe lovagol-

tam. Mivel neki kellett megállapítania a delikvens halálát, az ő védelme alatt közvetlen közelből végignézhettem a jövődni eseményeket. Azonfelül egyre növekvő kellemetlen érzéseim közepett nem találhattam volna komolyabb, magasztosabb gondolkodási mentort. Előtte nem volt rejtély sem az élet, sem a halál, s mindkettőt egyforma szokrateszi derűtlenség szemlélte. Nehány perc az ő társaságában már elegendő volt ahhoz, hogy a legvidámabb, vagy legkétségbeesettebb embert újból beállítsa az élet nyugodt, egyhangú sivatagába, s észbe juttassa a nevetés és sírás céltalan voltát.

— Bámulatos ember az a japán!... Remélhetleg az igazi anyagból való s szépen fog viselkedni... Ép most láttam mind a hármát. Az őrmester is higgadt, de mégis lágy egy kissé; a kínai, a ki mindebből mitsem ért, természetesen bamba és közömbös. Lovagoljunk előre... Azt hiszem okosabb, ha nem kapaszkodunk a sarkukba. Beszélni egyelőre valószínűleg úgysem fognak...

— És elvágattunk nyugat felé — három versztyóire.

Ott a domb alján a szegény mandzsuri föld összehordott volt mindent, a mire csak képes volt, hogy kopár rütságának egy foltját felékesítse a tavaszi pompa némi árnyalatával. A domb gerince, mely sárga, száraz és kopár volt, finom ivelésű sötét vonalat rajzolt az égbe acélfényű kékjébe. A mélyedésben két éles kőrvonalú vízmosás torkolt egymásba s kicsiny, alig háromszáz lépés hosszú és száz lépés széles völgyekből alakított. A háttérben, félig a domboldalnál támaszkodva három omladozó kínai mészegető kemence állt, benőve sűrű gizzazzal. A nedves talajon zöld gyepek és néhány harangvirág díszelt, s a déli vízmosás végén, minden kínai fairtó dühön diadalmaskodva, négy vén, göcsöságú, terebélyes fa állott. Itt is izzón és olmosan süttött ugyan a nap, de a mélyedést kiszárítani és felperzselni még sem tudta.

A katonák ezrei álltak ott sűrű tömegben, felkészültek a kemencék romfalára és a domb lankájára, s mereven bámultak abba az irányba, ahonnan az ekzekúziós csapatnak jönnie kellett. Két erős, keresztgerendával összekötött ezüstpőp volt beelerősítve a földre, mögötté hosszukás, szabálytalan és sekély gödör. E helyen már alaposan össze volt taposva a völgy. Fegyveres örök szorították vissza a kíváncsi tömeget, mikor az ezernyi ajakról egyszerre felhangzott «ah» értésünkre adta, hogy a Guncsulból közeledő zászlóalj előcsapata már láthatóvá vált.

Az ekzekúziós-csapatot egy tábornok kísérte. A neve legyen a feledésé. Öreg volt és testes, fehér korszakalla méltóságos patriárkához tette hasonlónak, öltözéke és tartása a lovon kifogástalan volt. Külső megjelenéséből ítélve jámbor és jólelkű harcosnak lehetett volna tartani,

ha mohó és hideg tekintetű halszeme nem árulta volna el a kétes jellemet. Hangosan beszélgetett kíséretével, még pedig határozottan oly hangon, mely nem illett a körülményekhez.

— Nézzék meg jól, hogy nincs-e valakinél fényképező-készülék! Előbb nem kezdjük meg... Különösen az orvosokra és az idegenekre legyen gondjuk. Semmi szükségünk fényképekre!

Száz lépésnyire a bitófától megállt a zászlóalj. Tiszteket hajsoltak minden irányba s teljes negyedóráig tartott, míg végre az utolsó is jelentette, hogy bejárták az egész tömeget, de senkinél sem találtak kamerát.

Míg ez a szünet tartott, látni lehetett, hogy az állomásból egyes lovasok — kozákok — törnek ki és örült iramban tartanak felénk. Abban a véleményben, hogy egyikük esetleg kegyelmet hoz, mindenki feszült érdeklődéssel várta érkezésüket. Egyenként érkeztek meg, miközben számuk mintegy kétszázra emelkedett, leugrottak rüt lovasokkáiról s a bitófa mögött gyülekeztek. Mindaddig a három fogoly ott tartózkodott a négyzetben felállott zászlóalj centrumában és senki sem férdözhetett közelebbükbe.

A tábornok megadta a jelet az előrenyomulásra. Egy szakasz katona odavezette a japánokat a bitófa ezülpőjéhez. Csak a kezük volt hátrakötve. Tizenkét lépésnyire a bitófától átvette őket két tiszt, s mindegyiket odavezette a maga helyére. Mielőtt odakötötték őket a két ezülpőhöz, Shibato fél percnyi halasztást kért s mikor ezt megadták neki, rövid beszédet, hajlongások közepett, mosolygós és szertartásosan elbúcsúzott az őrmestertől, a kinek szeme elhomályosult, míg arcának vonásai valami irtóztos mosolyra torzulnak.

Szempillantás alatt mindkettő háttal oda volt kötte a ezülpőhöz — a tiszt nagy, fehér kendőket borítottak arcukra — minden kétszen volt arra, hogy a túlvilágba durantsák őket — a tiszt visszaugróttak — a hadnagy szakaszparancsnok vezényszavára, a katonák vállhoz kapták a puskát — csak a karddal megadandó jelet kellett bevárni a tüzelésre.

Az ímént érkezett kozákok vérfagyasztó üvöltéssel áttörték a kordont s közülük vagy ötvenen örült dühvel rávetették magukat a két japánra.

— Mi csak emnyit hallottunk: «Kém — Mukden — kormányzó — áruló!» Aztán érthetetlen sikongással elesült az ordítás.

— Feltartóztatni!... Mit jelentsen ez!... Kozákok el!

(Vége következik.)

A HÁBORÚ NAPJAI.

Január 21. A mi harctereinket a helyzet változatlan, csak helyenként folyt ágyútűz. A németek lengyelországi harcaiban az oroszoknak Lopuznától nyugatra, Konskietől délnyugatra intézett támadásait a németek visszaverték, a Visztulától nyugatra Borzimovtól északkeletre támadásuk előbbrehaladt, Lipnától keletre egy kisebb ütközet a németekre kedvezően folyt le, száz fogoly maradt kezükön. A nyugati harctéren a tengerpart és Lys között csak tüzérségi harcok folytak. A Notre Dame de Lorettenél a németek elvesztették egy lövészárkot, melyet 19-én foglaltak el, Arrastól északnyugatra a franciák ismételt támadásait visszaverték, úgyszintén a St.-Mihieltől északkeletre levő hadállásai elleni támadást. Pont a Moussontól északkeletre visszafoglalták a három nap előtt elvesztett hadállások egy részét, 4 ágyút zsákmányoltak és több foglyot ejtettek. A Vogezekben Sennheimtől nyugatra a küzdelem még tart. A törökök visszavonulásra kényszerítettek egy angol ágyúzásadot, mely egy angol lovaszásadnak a török csapatok elleni támadásába beleavatkozott.

Január 22. A Visztulától északra élénkebb tüzérségi harc fejlődött, különösen a legdélibb Nidaszakaszon és Checinynél működött tüzérségünk kiváló sikerrel; egy vasuti állomás ellen elért teli találat az oroszok vasuti forgalmát érzékenyen megzavarta. A Visztulától délre is váltokozó erejű tüzérségi harc folyik. A németek a Sucha-szakaszon lassan előbbre nyomulnak, egyébként helyzetük változatlan. A nyugati harctéren a tengerpart és a La Bassée-csatorna között a tartós eső lehetetlenné tett minden nagyobb harci tevékenységet. Arrasnál tüzérségi harcok folytak. A Berry au Bactól délnyugatra 20-án elfoglalt lövészárkok egyikét, mivel egy gyár beomló falai részben betemették, a németek feladták és felrob-

bantották. A franciáknak Verduntól északra intézett támadásait könnyű szerrel visszaverték. A St.-Mihieltől délre 20-án lefolyt harcok folytatásaképp egy német előretörés az arczonaluk előtt lévő terepet a franciák régi hadállásáig megtisztította az ellenségtől, Pont a Moussontól északra Croix de Carnesért még folyik a harc, a franciák támadásait súlyos veszteségek mellett visszaverték. A Vogezekben Sennheimtől északra a németek az ellenséget a Hartmannswellerkopf-magaslatról visszavertették és nagyobb számú foglyot ejtettek.

Január 23. Lengyelországban, Nyugat-Galiciában és a Kárpátokban semmi jelentősebb esemény nem történt, helyenként ágyúharcok leszámítva. Déli Bukovinában csapatunk Kirlibabát és a városát uráló magaslatokat ismét elfoglalták, az oroszok súlyos veszteségei mellett visszavonultak. Az ellenségnek arra irányuló kísérletei, hogy Jakobénin és Kirlibabán túl tért nyerjen, ilyképen teljesen megghiúsultak. A németek lengyelországi harcaiban a Rava környékén és Chenoinytól nyugatra élénk tüzérségi harcok folytak, a Sucha-szakasz elleni német támadás előbbre haladt, Szpital Gorninál gyengébb orosz csapatokat visszavonulásra kényszerítettek, Blino és Gojsza helységekből az oroszokat kivetkék, Szazyoz környékén az oroszok jelentéktelen támadásait visszaverték. A nyugati harctéren ellenséges pilóták Gentnél és Seebrüggennél bombákat dobtak le sikertelenül, Souain és Perthes között, a chalonsi tábornól északra az ellenséges támadás a németek tüzeiben összeomlott s az ellenség visszamenekült árkaiba. Az argonnei erdőségben a német csapatok Fontaine la Mitte-től nyugatra elfoglalták egy ellenséges hadállást, 3 tisztet és 245 főnyi legénységet elfogtak és 4 géppuskát zsákmányoltak. Pont a Moussontól északnyugatra a franciák két támadását visszaverték, ugyancsak Wisenbachnál az alpesi vadászokat. A franciáknak Hartmannswellerkopf elleni többrendbeli éjjeli támadása sikertelen maradt. A kaukázusi harctéren az orosz főhadérő visszavonult a törökök ellenofenzívája elől. Kornánál egy három ágyúzásad védelme alatt előretörő angol haderőt visszavertek.

Január 24. Galicziai és lengyelországi arczonalunkon nincs változás, csak ágyúharc és kisebb csatározások folytak. Az ellenséget tüzérségünk arra kényszerítette, hogy Tarnovtól délre megint néhány lövészárkot kiürítsen. A Kárpátokban az oroszokat a szorosok magaslatairól délre előretolt több állásukból visszafogtattuk. A németek Oposz-

nától északnyugatra megghiúsították az oroszok támadásait, Borzimovnál a Sucha-szakasz elleni német támadás sikeres volt, az ellenség ellentámadásait visszaverték. Lengyelország északi részében és Kelet-Poroszországban semmi változás nem állott be. Az Északi-tengeren nagy csata volt németek és angolok között. A Seydlitz, Derflinger, «Moltke» és «Blücher» német páncélos csirkálóknak 4 kisebb csirkáló és 2 torpedóhóttilla kíséretében az Északi-tengeren történt kifutása alkalmával egy 5 csatacsirkálóból és 26 torpedóhóttalóból álló angol hadiflottával összecsapásra került a sor. Az angolok 3 órai küzdelem után Helgolandtól 70 tengeri mérföldnyire nyugat-északnyugati irányban abbahagyták a harcot és visszavonultak. Az eddigi jelentések szerint angol részről egy csatacsirkáló, a németek részéről a «Blücher» elcsúszott. A többi német hajók sértetlenül visszatértek a kikötőbe.

Január 25. Lengyelországban és Galiciában csak a Nida mentén volt élénk ágyúharc. Az Ung völgyében és Vezerszállásnál az általunk elfoglalt állások visszafoglalása céljából megindított orosz ellentámadásokat véresen visszautasítottuk. Az ellenségnek az a kísérlete, hogy Rafailovnál keresztültörjön, tökéletesen megghiúsult. Az oroszok Zielonán át visszavonultak. A Kárpátokban az utolsó két nap harcaiban elfogott oroszok száma 1050. A németek lengyelországi harcaiban nincs változás, Gumbinnentől északkeletre visszaverték az oroszok támadásait, a Lázentől és Gumbinnentől keletre és északra fekvő területekig húzó arczonalon tüzérségi harc folyik, a németek tüzele az oroszokat egyes hadállásaik kiürítésére kényszerítette. A nyugati harctéren Nieuport és Ypern környékén tüzérségi harcok folytak. Berry au Bactól délnyugatra egy néhány nap előtt elfoglalt lövészárkot a németek elvesztettek. A chalonsi tábornól északra gyalogsági ütközetek fejlődtek, melyek még tartanak. Az argonnei erdőségben Verduntól északra és Toul-tól északra élénk tüzérségi tevékenység folyt. A franciáknak Hartmannswellerkopf elleni támadásait a németek mind visszaverték. Az erdőben levő harcokban a franciák nagy veszteségeket szenvedtek.

Január 26. Általános helyzetünk nem változott. A Visztula mindkét oldalán január 25-én egész nap erősebben folyt az ágyúharc s nehéz tüzérségünk Tarnovtól nyugatra eredménnyel működött. Az ellenségnek egy szekérparkját szétrobantottuk. Zlagobiceznél, Tarnovtól délnyugatra több ellenséges századot elűztünk. A Kárpátokban

is voltak harcok. A felső Ung, Latorca és Nagyszög völgyében az ellenségnek néhány fontos magaslatot el kellett hagynia ismételt hiábavaló ellentámadások után, melyek súlyos áldozataiba kerültek. A németek harcaiban Lengyelországban a Visztulától nyugatra és a Pilicizától keletre semmi jelentős esemény nem történt. Vloclavkétől északkeletre kisebb harcok a németekre eredményesek voltak. Kelet-Poroszországban heves ágyúharcok folytak, Gumbinnentől északkeletre az oroszok eredménytelenül támadták a német lovasság állását. A nyugati harctéren az ellenség Middlakerkét és Westende-furdót ágyúzta; a németek veszteségei egészen csekélyek, ellenben számos belga polgár, köztük a middlekerki polpármester, áldozata lett az ágyúzásnak. A La Bassée csatorna mentén a németek megtámadták az angolok állásait; a csatornától északra Givenchy és a csatorna közt a támadás nem járt sikerrel, ellenben a csatornától délre a badeni csapatok teljes sikerrel harcoltak. Az angol állásokat 1100 méter arczonalszélességben rohammal elfoglalták, két támaszpontot elhódítottak, 3 tisztet és 110 főnyi legénységet elfogtak, egy ágyút, 3 géppuskát zsákmányoltak. Az angolok kísérletet a németek céljainak megfelelőleg azonnal kihasznált állások visszafoglalására súlyos veszteségeikkel visszaverték. A Craonne menti magaslatokon Laontól délkeletre a németek eredményesen harcolnak. A Vogezek déli részén a franciák minden támadását visszaverték, 50 foglyot ejtettek.

Január 27. Az ellenséget kivetkék az uszoki hágó mindkét oldalán levő állásaiból, a Kárpátok ez egyik legfontosabb hágója, melyért már annyi harc volt, ismét birtokunkban van. A németek lengyelországi harcaiban nincs változás. Az orosz támadás Gumbinnentől északkeletre nem halad előre. Az oroszoknak helyenként súlyosak a veszteségei. A nyugati harctéren Nieuportnál és Ypernnél csak tüzérségi harcok voltak. Givenchynél az ellenség megkísérelte 25-én elvesztett állásait visszaszerezni, de hasztalanul, támadása összeomlott a német tüzeben. A craonnei magaslatokon folyt harcok teljes sikerrel jártak. A franciákot kivették magaslati állásaikból, több támaszpontot 1400 méter szélességben rohammal elfoglaltak, 865 franciát elfogtak, 8 géppuskát zsákmányoltak, egy utász-raktárt és sok más anyagot zsákmányoltak. St. Mihieltől délkeletre a németek elfoglalták egy francia támaszpontot. A Vogezekben a magas hó lassítja az előhaladást.

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER
természetes
égyüves
SAVANYÚVIZ

**Szakszerűen készített
utazási felszerelések**

bőröndök,
fáskák,
szekrény- és
kalap-
bőröndök,
necesszárok

megbízható
minőségben,
előnyösen
beszerelhe-
tők az általa-
posan ismert

HELLER bőröndös

cézgnél
Budapest, IV., Rössuth Lajos u. 21.
(Astoria szálloda épületében)

A cég üzlete 20 évig Károly-
köruton (Huszár-ház) volt.

Gothard Sándor

Diana Fegyver-átelér
Herény,
Szombathely mellett.
(Vas megye.)

A. Jos. Decourny,
Herstal és A. Leno &
Co. Liège (Victoria Ham-
merle), világhírű és leg-
első rangú galambtörő és
vadászfegyverek egye-
dül és kizárólagos
képviselete. E. Bernard
& Co. A. Defourny-Sevrin luxusfegyvereinek ál-
landó nagy raktára. Mannlicher-Schönauer Anti-
corro-Antimisszóra, Mignon távesővel szerelt fegyve-
reknek állandó raktára. Vadászfegyverek 160 koronától,
ejektoronok 260 kor.-tól, Antimisszóra- és Antimisszóra-
fegyverek 400 kor.-tól minden árban. A kontinens
legszélesebb luxusszervizraktára. Minden mi-
nőség állandó nagy készletben. Teljes garancia.
Minden fegyver pontosan belöve. Legjobb minőség.

Legolcsóbb gyári árak. Utólérhetően olcsó.
Árjegyzéket tessék kérni.

Verszegénység, ideges fejfájás, anámia
ellen a legnagyobb orvosi tekintélyek alániják

ROZSNYAI
VILÁGHÍRŰ
VASAS
CHINABORÁT

melynek kitűnő voltát
mindenki elismeri. Ki-
tűnő hatású fogva a ha-
sonló készítményeket
felülmulja. Millenniumi
nagy éremmel kitűn-
tetve! Számos kiállítás
díjazva. — Kis palack
2 korona 40 fill., nagy
palack 3 korona 50 fill.

Készíti:
ROZSNYAI MÁTYÁS
gyógyszertára, Arad,
Szabadság-tér. ☪☪

**Steckenpferd-
lilliomtejszappan**

Bergmann & Co. cégtől, Tetschen, a/Elbe.
egyre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvend,
szépül ellen való elismert hatásánál fogva s a bőr-és szép-
ség gondozásában való följáratlanulanságáért. **Eszernyi
elisméréssel!** Sok legnagyobb kitüntetés! Bevásárlásnál
övatosság! Ugyelen nyomtatékosan a Steckenpferd védő-
jegyre és a cég helyes nevére! Darabja 80 fillérről kapható
gyógyszerárakban, drogériákban, illatszertüzekben, stb.
Hasonlóképpen kitűnő Bergmann Manerli lilliomtejszappan (70
fillér egy tubus). Kitűnő szer női kezek gondozására.

Lohr Mária

(KRONFUSZ)
Gyár és főüzlet
VII., Baross-u. 85.
Telefon: József 2-37.

MOLNÁR FERENC
NÉGY KÖNYVE

2 korona 10 fillér.

Gyerekek 30 fillér

(Rajzok.)
Pesti erkölcsök 60 «

(Humoros rajzok.)
Ma, tegnap, tegnapelőtt 60 «

(Vasárnapi krónikák.)
Báró Márczius és egyéb
elbeszélések 60 «

Mindenhol kapható!

Megjelentek a Magyar Könyvtárban.

HALALOZÁSOK.

A harcztereken hős halált haltak: BALOGH István százados, a harmadik osztályu hadiékítményes katonai érdemkereszt tulajdonosa az északi harczterén súlyosan megsebesülve Chyrovban. — Szentmargithai Kys Béla, a pozsonyi 18. honvédegylezet főhadnagya, a 10. század parancsnoka, 26 éves korában az északi harczterén Laguszó mellett. — Tari János pénzügyi számellenőr, lengyelítói járási számvevő, a 48. közös gyalogezred főhadnagya-századparancsnoka, az északi harczterén. — Munkácsi Barkassy Kálmán földbirtokos, Arad vármegye törvényhatósági bizottsági tagja, a 3-ik honvédhuszárezred tartalékos hadnagya, parancsörtszt, az északi harczterén kapott súlyos betegséében, Budapesten. — Groffits Béla tartalékos hadnagya, takarékpénztári tisztviselő, karácsony éjszakáján Szemichov mellett. — Kerekes Ferencz tartalékos hadnagya a galiczai harczterén szerzett betegsége következtében a debreczeni tartalékhórházban. — Berde Imre, a Bécsi biztositó társaság tisztviselője, az Erdélyi Kárpát-Egyesület rendes tagja, tartalékos honvédhadnagy, az északi harczterén, a Kárpátoknál vívott nehéz harczok közben ért súlyos sebesülés következtében, Csontoson, 32 éves korában. — Kallenberger Antal fiemei királyi vámtiszt, tartalékos honvédhadnagy a déli harczterén. — Dámer Gyula, a 17-ik népfőlköl gyalogezred hadnagya, a déli harczterén, 38 éves korában. — Bartal Imre, a 68. gyalogezred tartalékos hadnagya, a Magyar Leszámitoló és Pénzváltó Bank tisztviselője, a déli harczterén. — Vámos Miklós 37. gyalogezredbeli tartalékos hadnagya, 32 éves korában a déli harczterén. — Szabó János máramaroszigeti adótitst Szerbiában, a Kullistye-hegyen vívott ütközetben 31 éves korában. — Teltsch Géza, az eperjesi jogakadémia IV. éves hallgatója, a 9-ik honvédegylezetredben zászlós, a Lusna melletti erdőben, Galicziában. — Vojtás Gyula selmezbányai róm. kath. városi tanító, egyéves önkéntes a 26. gyalogezredben, az északi harczterén szerzett súlyos sebében az esztergomi Vörös Kereszt tartalékhórházban 26 éves korában. — Dr. Gremsperger József ügyvéd, a cs. és kir. 82. gyalogezred tartalékos zászlósa, 27 éves korában, Oroszlengyelországon a Klekoty mellett vívott harczokban. — Ovardics Antal csapodi kántortanító, ki a Kárpátokban több csatát végig küzdött, az ott szerzett betegséében Miskolcon. — Horváth József 11. honvédegylezetredbeli tartalékos hadapród-örmmester az északi harczterén szer-

zett több súlyos sebébe egy prágai hadikórházban 27 éves korában. — Oeffner Rezső állami számvevőszéki fogalmazó, a 302. honvéd-menetezred szakaszvezetője, az északi harczterén.

Elhunytak még a közelebbi napokban: Verebelyi Marsó Géza pápai prelátnak, éneklő-kanonok, címzetes apát, szentszéki tanácsos, az egyházmegye aranyimés desztora 81 éves korában, Rozsnyón. — Bittera Géza nyug. honvédtörtnagy, a katonai érdemkereszt, a katonai érdemérem és a hadiérem tulajdonosa, 77 éves korában a Steyr mellett levő Neuschönauban. — Szily László, Baranyavármegye volt alispánja, 75 éves korában gödreszentmártoni birtokán. — Pinter Sándor ügyvéd, 74 éves korában Szécsényben. — Tiszay Lajos honvédszázados, a katonai érdemérem, a jubileumi emlékérem, a katonai jubileumi kereszt és emlékereszt tulajdonosa, 45 éves korában Budapesten. — Özv. Teleki Sándorné grófné, szül. Teleki Jozsefin grófnő, Gyömrőn 77 éves korában. — Özv. bajánházi Baján Lászlóné szül. Seydl Emma, néhai bajánházi Baján László pozsonymegyei volt árvaszéki ülnök és t. ügyész felesége, 75 éves korában, Budapesten. — Gojzesti és mezómadarasi Madarassy Erzsébet 49 éves korában, Budapesten.

EGYVELEG.

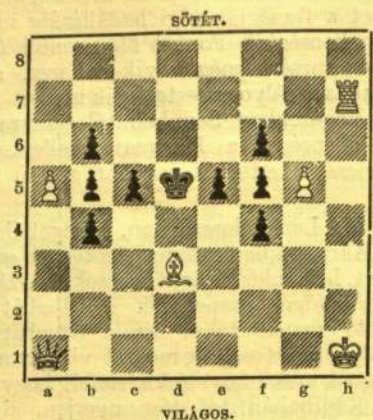
A harczterre minden katonának hadi felszerelésével együtt egy fogkefést is vinnie kell és ez bizonyítja, hogy milyen nagy súlyt fektetnek a fogak ápolására. A száj és a fogak c. elezerti ápolása elismert szükségletet képezi vitez csapatainknak és különösen a sebesülteknek, hogy ezáltal a fertőzés veszélye elhárítható. Mindazok, kiknek szeretett hozzátartozói a harczterén vannak, nem szabadna megelégedniük arról, hogy azoknak a nehéz szolgálat keserves órait, egy annyira üdítő fogápolószert elküldésével megédesítsék. A Sarg. A. F. Fia és Társa cég tábori postacsomagokat bocsátott forgalomba, melyek mindegyike 1 tubus Kalodont fogkrémet és 1 drb. szappant tartalmaz. Ezen s-les körökben ismert cikkek csapatainknál kellemes üzenet gyanánt fognak szerepelni.

Szerkesztői üzenetek.

B. f. Albumot 1914-ben nem adtunk, ellenben az album értékének megfelelő könyvadmányokat. Kedvezményeivel, sajnos, nem szolgálhatunk. Temetés a járványkórházból. Nincs írói tollal megírva s e nélkül kárba ves a jó szándék.

SAKKJÁTÉK.

2937. számú feladvány Fürst Ottó, Hannover.

Világos indul és a harmadik lépésre mattot ad.

KÉPTALÁNY.

A «Vasárnapi Ujság» 52-ik számában megjelent nagy képtalányok megfejtése:

I. Ki a házból, ki a sikra emberek; most az egész Magyarország legyen egy nagy hársereg. II. Előre, előre! Tegye meg mindenki a mi telik tőle. Meg kell mutatni most az egész világnak, hogy jaj annak, a ki a magyarra támad.

A megfejtést a kitűzött határidőre beküldte még s így a sorsolásban is részt vett: Czirbusz Endre. A sorsolás alkalmával elsőnek Székely Elek, másodikként Nagy Ilona, harmadikként Zsigmond Gáspár, negyediként Leszich Sománé neve húzódott ki s kiadódhivatalunk a jutalmul kitűzött könyveket meg fogja nekik küldeni.

Felelős szerkesztő: Hoitsy Pál.

Szerkesztőségi iroda: Budapest, IV., Vármegye-utca 11. Lapkiadó tulajdonos Franklin-Társulat IV., Egyetem-utca 4.

Alapítva 1865-ben.

Heckenast Gusztáv zongoratermei

Budapest, csakis Gizella-tér 2. sz.

Telefon: 1-69.

DÖRR, IBACH, WERNER zongorák egyedüli képviselet.

Amputált Ön?

Akar elegáns, a célznak teljesen megfelelő mulábat v. műkezet? Ez esetben sziveskedjék bizalommal a 35 év óta fennálló, legjobb hírnévnek örvendő KELETI I. budapesti orthopédiai műintézetbe fordulni. Keleti mulábai és műkezei, járó s támgépei a legjobbak. Elegáns, könnyű járás! Kifogástalan technikai kivitel! Mérsékelt árak!

Azonkívül gyárt és raktáron tart: Testgyógyesítő gépeket, orthopéd a tűzőket, Csász. és kir. szabadalmazott sérvköteket, haskötőket, gummiharisnyákat, valamint az összes betegápolási cikkeket. — 3000 ábrával ellátott legújabb árjegyzeket ingyen és bérmentve küld: testgyógyesítő gépek és gummiáruk gyára Budapest, IV., Koronaherczeg-u. 17.

Keleti J. Külön női osztály (női kiszolgálás) Koronaherczeg-utca 14-16. sz.

RENDELÉS NÉL SZIVESKEDJÉK LAPUNKRA HIVATKOZNI

KÜZDELEM A LEVEGŐ MEGHÓDÍTÁSÁÉRT.

IRTA CHARLES C. TURNER. FORDITOTTA FRÖHLICH KÁROLY.

Huszonkilenc rendkívül érdekesen megírt fejezetben tárgyalja a szerző korunk e legnagyobb problémáját, a levegő meghódítását. A légi járművek történetét, kísérleteit, diadalait mondja el mindenkihez szólóan. A könyv egyik aktuális fejezetének címe

HÁBORÚ A LEVEGŐBEN.

24 ábrával a szöveg közt és 24 képmelléklettel

Ára kötve 8 korona. Megjelent az Ismeretterjesztő Könyvtárban. Franklin-Társulat kiadása. Minden könyvkereskedésben kapható.

Technikum Mittweida Igazgató: A. Holst, tanár. Széles körű tudás. Magasabb műszaki tanítás, az elektro- és gép-technika terén. Külön osztály: mérnök, technikusok és művezetők részére. Elektrotechnikai és gépészeti laboratórium. Tanulmányi műhelyek. Legújabb és legkifogástalabb ismeret. Programjaink stb. díjtalanul a titkárság által.

Knuth Károly mérnök és gyáros Cs. és kir. fensége József főh. udv. száll. Gyár és iroda: Budapest, VII., Garay-u. 10.

AZ „OLCSÓ KÖNYVTÁR“ UJDONSÁGA.

Az „Olcsó Könyvtár“ a legrégibb és leggazdagabb magyar füzetes vállalat. Az iródom, a művészet, a tudomány minden ágát képviseli. Szerkesztő HEINRICH GUSZTÁV. Egy szám ára 20 fillér. Jevnyék mi-dnen hazai könyvkereskedésben kapható.

A YILÁGHÁBORU OKAI

cimmel most jelent meg ANGYAL DÁVID egyetemi tanár politikai tanulmánya.

Közvetlenséggel mondja el a szerző a háboru előzményeit és élelítésával betekintést enged az események mögött rejtőző okokba is.

Ára 40 fillér.

Megrendelhető: LAMPEL R. KÖNYVKERESKEDÉSE (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI. ker., Andrássy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

SEBESÜLTEK ÁPOLÁSÁHOZ

szükséges tudnivalók és orvosi könyvek:

Betegápolástan. A vörös keresztés ápolónők tanfolyamán használt betegápolástan kivonata. Ára K 1.80

A betegápolás kézikönyve. Irta Fialka Gusztáv dr. Hivatásos betegápolónök és a művelt közönség számára. Ajánló sorokkal ellátta Müller Kálmán dr. Számos szöveg közö nyomtatott ábrával. Ára K 8.—

A betegápolók tankönyve. Irta Fialka Gusztáv dr. Számos a szöveg közö nyomtatott ábrával. Ára K 4.20

Klinikai receptekönyv. Szerkesztette Müller Vilmos dr. Az egyetemi klinikák, a budapesti poliklinika és a fővárosi kórházak gyógymódjainak rendelvevényeinek gyűjteménye. II. kiadás. Ára K 8.—

A fertőző betegségekről és az azok ellen való védekezésről. Irta Gerliczy Zsigmond dr. Ára K 1.50

Útmutató a hadsebeszetben. Irta Prochnov József dr. 96 ábrával és 6 könyvadmány táblával. Ára K 7.—

A sebek gyógyulása és a sebkezelés. Irta Schächter Miksa dr. Ára K 4.—

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden hazai könyvkereskedésben.

FRANKLIN-TÁRSULAT UJDONSÁGAI

MEGJELENTEK A KULTURA ÉS TUDOMÁNY KÖNYVSOROZATÁBAN.

Eucken

Rudolfnak, a ma élő legnagyobb német filozofusnak legnépszerűbb műve, melynek német kiadása rendkívüli kelendőséget ért el. Címe:

Az élet értelme és értéke.

Fordította SCHÖPFLIN ALADÁR. Ára kötve 2 korona.

Lenhossék

Mihály dr. egyetemi tanár új könyve összefoglalja az ember szervezeteire vonatkozó összes ismereteket, testünk szerveit, azoknak fejlődéséről szóló elméleteket, az embertan összes fontos tanulságait. Címe:

Az ember helye a természetben.

Ára kötve 1 K 60 fill.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

Költözködéskor nélkülözhetetlen a lakásbérleti szabályok ismerete!

LAKASBÉRLETI SZABÁLYOK

Összegejtötte és magyarázta Dr. PONGRÁCZ JENŐ tudapesti ügyvéd.

Tartalmazza Budapest-székesfőváros lakásbérleti szabályrendeletének hiteles szövegét és magyarázatát. Illeték szabályokat. A kapuzárási, víz- és gázzabályokat. Teljes joggyakorlatot stb., stb.

Harmadik teljesen átdolgozott kiadás. Mindenütt kapható. Ára kötve 3 K 20 fillér.

Megjelent a Magyar Törvények, Franklin-Társulat zsebkiadásának gyűjteményében.

Kapható: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI. ker., Andrássy-út 21. szám és minden könyvkereskedésben.

UNIVERSUM

Telálmányok, felfedezések, utazások, vadászkalandok, természetcsodák, hasznos tudnivalók, mulattató és tanulságos kísérletek.

Évkönyv a család és ifjuság számára.

Szerkesztte HANKÓ VILMOS dr.

Számos képpel. Megjelent öt kötet, ára kötetenként díszes kötésben 8 korona 50 fillér.

Megrendelhető: Méhner Vilmos-féle könyvkiadóhivatalban (Franklin-Társulat) Budapest, IV., Egyetem-utca 4. szám.

Megrendelhető: Méhner Vilmos-féle könyvkiadóhivatalban (Franklin-Társulat) Budapest, IV., Egyetem-utca 4. szám.

A MAGYAR KÖNYVTÁR UJDONSÁGA

A MI HADERŐNK!

Most jelent meg!

AUSZTRIA MAGYARORSZÁG HADSEREGE

IRTA PILCH JENO, HONVÉDŐRNAGY.

Tartalma:

- Előszó. Bevezetés. Védőörvények.
- A löllomány fedezése.
- A fegyveres erő tagozása:
- A csapatok.
- Gyalogság.
- Lövészet.
- Tüzérség.
- Tábori tüzérség.
- Hegyi tüzérség.
- Vártüzérség.
- Lövészetes intézetek.
- A tüzérségek összegezése.
- Műszaki csapatok.
- Az egészségügyi csapat.
- Vonatsapat.
- A háború:
- Mozgósítás, fölvonulás.
- A vezetés szervei.
- A seregtettek.
- Dandárok.

Ára 60 fillér

Megrendelhető:

LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) r.-t.
Budapest, VI., Andrásy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

MAGYARHON ELSŐ, LEGHAGYOBB ÉS LEGJOBB NERVÜ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

János Brausweller
Szegeden. Ca. és kir. kizárólagosan
stab. chronometer- és műórák, fölállalója
a remontoir ingóóráknak stb. stb.

ÓRAK, EKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltenek.

NIMRÓD

Képes vadászati és versenysport ujság.
Szerkesztő: Szabó Kálmán.

Minden számában sok érdekes vadászati fénykép-felvételeket közöl. Szakszerű cikkeket ismert íróink írják. Rovataiban minden vadászati ügyben felvilágosítást kap az olvasó és az összes bérbeadó vadászterületek árverésének idejét közli.

A díszesen kiállított lap havonként háromszor jelenik meg és előfizetési ára félévre 6 kor.

Mutatványszámot a kiadóhivatal szívesen küld Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. sz. (Franklin-Társulat).

Most jelent meg!

A FÉLKEZÜ EMBER KÖNYVE

IRTA GRÓF ZICHY GÉZA

Ára 2 K 80 f.

„Ez a könyv a szerencsétlenül járt embereket meg fogja vigasztalni!”
Báró dr. Eiselsberg A. tanár.

Kapható minden könyvkereskedésben.
FRANKLIN-TÁRSULAT KIDÁSA.

MAGYAR TÖRVÉNYEK

A Franklin-Társulat zsebkiadásai.

Az új bélyeg- és illetéktörvény most jelent meg!

CIME:

A TÖRVÉNYKEZÉSI ILLETÉKEK

Jegyzetekkel ellátta
Dr. UJLAKI JÓZSEF
budapesti ügyvéd.

E munka arra szoritkozik, hogy az egyes szakaszoknál fel-tüntesse az új és a régi jog közötti eltéréseket. A könyv szerzője tartózkodik az elméleti fejtegetésektől és épen ezért könyvének nagy a gyakorlati értéke.

Ára kötve 1 korona 50 fillér.

Megrendelhető:
LAMPEL R. könyvkereskedése,
(Wodianer F. és Fiai) r.-t. Budapest, VI., Andrásy-út 21. sz. és minden hazai könyvkereskedésben.

VASÁRNAPI UJSÁG

6. SZ. 1915. (62. ÉVFOLYAM.) SZERKESZTŐ HOITSY PÁL. BUDAPEST, FEBRUÁR 7.

Szerkesztőségi iroda: IV. Vármeze-utca 11. Egyes szám ára 40 fillér. Előfizetési feltételek: Egészévre — 20 korona. A „Világkrónika”-val együtt — 10 korona. negyedévenként 1 koronával több. Negyedévre — 5 korona. Külföldi előfizetésekre a postailag meghatározott viteldij is esatolandó.

EGY HUSZÁREZRED GYALOGOS OSZTAGA UTON.
AZ ÉSZAKI HARCZTÉRRE. — Balogh Rudolf, a harcziérre kiküldött munkatársunk felvétele.